

خبر

مدیرعامل سابق فرودگاه همدان به ۱۰ سال حبس محکوم شد

● به گزارش روابط عمومی بازرسی کل استان همدان، احکام قطعی مدیرعامل سابق فرودگاه همدان و پیمانکار پروژه باند این فرودگاه در جریان پرونده ۹۰۵۰۰۰۰۰۰۰ ریالی تدلیس در معاملات این فرودگاه صادر شد.

بازرسان بازرسی کل استان همدان در جریان یک بازرسی فوق‌العاده از پروژه تطویل و بهسازی باند فرودگاه همدان در سال ۹۵، به اسنادی دست یافتند که حاکی از وقوع فساد در این پروژه بود و بر همین اساس پرونده متخلفان به مراجع ذی‌صلاح ارسال شد.

اخیرا شعبه دوم دادگاه تجدیدنظر دادگستری کل استان همدان رای قطعی محکومان را صادر کرد که بر این اساس، مدیر وقت فرودگاه همدان به اتهام تدلیس در معاملات فرودگاه همدان به مبلغ ۹۰۵۰۰۰۰۰۰۰۰ ریال، محکوم به تحمل پنج سال حبس تعزیری درجه ۵ و به اتهام ارتشا به مبلغ ۷۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰ ریال، به تحمل ۱۰ سال حبس تعزیری درجه ۴ و جزای نقدی به مبلغ ۷۰۰۰۰۰۰۰۰۰ ریال محکوم شده است.

همچنین دیگر متهم پرونده، پیمانکار پروژه باند فرودگاه همدان به اتهام پرداخت رشوه با اعمال دو درجه تخفیف نسبت به رای دادگاه بدوی به تحمل صد روز حبس محکوم شد.

پرونده تخلفات دیگر متهمان این پرونده نیز به هیئت بدوی رسیدگی به تخلفات اداری کارکنان وزارت راه و شهرسازی ارسال شد که آرای آنها نیز صادر شد.

بلیت قطار از یکشنبه آینده ۲۲ درصد گران می‌شود

● معاون وزیر راه و شهرسازی از افزایش متوسط ۲۲درصدی قیمت بلیت قطار از روز یکشنبه هفته آینده خبر داد.
به گزارش تسنیم، سعید رسولی با اشاره به اینکه پیش‌فروش جدید بلیت قطار از ۱۹ خردادماه با قیمت‌های جدید آغاز می‌شود، اظهار کرد: بر اساس تصویب شورای عالی ترابری به‌طور متوسط قیمت قطارهای مسافری ۲۲ درصد افزایش می‌یابد. وی یادآور شد: از سال ۹۴ تا تیر ۹۷ افزایش قیمت قطارهای مسافری نداشتیم و در تیرماه امسال ۱۰ درصد قیمت بلیت افزایش یافت. وی ادامه داد: با توجه به افزایش هزینه‌ها، شرکت‌های حمل‌ونقل ریلی درخواست افزایش قیمت بیش از ۲۲ درصد را داشتند که شورای عالی ترابری با همین رقم موافقت کرد.

مدیرعامل راه‌آهن قیمت بلیت قطار تهران – آنکارا و تهران – وان را به ترتیب ۳۳ و ۲۰ یورو اعلام کرد و گفت: زمان سیر قطار تهران – آنکارا ۶۰ ساعت و تهران و وان ۲۰ ساعت است.

ادامه از صفحه اول

در باب اهمیت سفر «آبه»

حضور ناو لینکلن و بمبافکن «B52» این باور را در هیئت حاکمه زاین ایجاد کرده که منطقه خاورمیانه بیش از هر دوره تاریخی دیگری در نزاع بزرگ نظامی قرار دارد. زاینی‌ها نیک می‌دانند که عواقب و پیامد هرگونه منازعه احتمالی میان ایران و آمریکا چه میزان مخرب و ویرانگر خواهد بود. زاینی‌ها تجربه جنگ بین‌الملل دوم را دارند؛ در این جنگ امپراتوری زاین تنها زمانی تسلیم متفقین شد که با حمله مهیب و نابودگر هسته‌ای مواجه شد. برای همین این دیدگاه مطرح است که منازعه ایران و آمریکا با توجه به حضور اسرائیل، کش‌دار و فرسایشی خواهد بود و از سوی دیگر احتمال به‌کارگرفته‌شدن سلاح‌های هسته‌ای وجود دارد. وقوع چنین جنگی برای زاین مسالوی با از دست‌رفتن منافع سرشار اقتصادی هم از جهت واردات و هم صادرات است. تکیو واردکننده انرژی از منطقه خاورمیانه است و از سوی دیگر صادرکننده انواع کالاهای صنعتی و الکترونیکی به منطقه است. زاین مایل نیست چنین بازار بزرگ و مهمی را از دست بدهد و طبیعی است که ایران سهم عمده بازار را در منطقه دارد. دولت زاین مخالف سیاست‌های تحریم نفتی آمریکا علیه ایران است. از نگاه زاینی‌ها خاصیت اقتصاد به تنوعش است. ایران کشور بزرگ نفتی است و زاین نمی‌خواهد صرفا به نفت اعراب متکی باشد. ایمنی تجارت در وجود بازارهای متنوع و کار مستمر و فعال با این بازارهاست. حذف هرگونه منبع ورودی انرژی ریسک است و به تیع آن قیمت درگونی می‌شود. با عطف به همه این واقعیت‌ها نخست‌وزیر زاین به‌خاطر منافع ملی کشور خودش هم کم شده با سفر به تهران دنبال جلب نظر بیشتر دولتمردان ایرانی به کاهش تنش با آمریکاست، زیرا منازعه منافع همه بازیگران را به خطر می‌اندازد. البته باید گفت هرچند دولت ایران اعلام کرده است رویکردی صلح‌طلبانه دارد و از این جهت جای نگرانی از آغاز منازعه از سوی ایران نیست؛ اما آبه به‌نوعی با انجام سفر به‌دنبال اعتمادسازی بیشتر برای حراست از صلح و امنیت جهانی و تداوم تجارت حیاتی بین‌المللی است.

راغفر در گفت‌وگو با «شرق»

علت طرح دوباره پرداخت یارانه ارزی به مردم را از زبان نمایندگان مجلس بررسی می‌کند

طرحی برای به‌رسمیت شناختن فساد

نمی‌توان با حفظ کانون‌های عفونی در اقتصاد کشور، به رفع عفونت در جامعه پرداخت

اقتصادی آسیب می‌بینند. منظور از هدمفندی بارانه‌ها نیز آن است که گروه‌هایی که آسیب دیده‌اند، شناسایی شوند و به تنها یارانه پرداخت شود. اینکه به همه مردم ایران، یارانه نقدی ماهی ۲۰۰هزار تومان به اشکال مختلف بدهید، اولاً اقدام بسیار پرهزینه‌ای برای کشور است و ظرفیت‌های سرمایه‌گذاری را از کشور دور می‌کند. ضمن اینکه هزینه‌های دولت را به‌شدت افزایش می‌دهد. این طرح به معنای آن است که نظام تصمیم‌گیری اقتصاد کشور از جمله مجلس و دولت و دستگاه قضائی قادر به کنترل فساد نیستند.

این اقدام به‌نوعی به‌رسمیت‌شناختن فساد موجودی است که نشان می‌دهد تصمیم‌گیران نمی‌توانند تضمین کنند که با ارز یارانه‌ای، کالای تهیه‌شده با ارز چهارهزارو ۲۰۰ تومان به دست مردم برسد. اگر این اعتراف و تأیید وجود دارد که آنها نمی‌توانند فساد را کنترل کنند، قطعاً هر اقدام دیگری که انجام شود، باز هم منجر به گسترش فساد می‌شود و عوامل فاسد را بیشتر تغذیه می‌کند

که این موجب می‌شود فشار بیشتری برای جامعه ایجاد شود. اگر قیمت دلار در هر قیمتی بالاتر از چهارهزارو ۲۰۰ تومان افزایش یابد، تورم فرآیندهای به اقتصاد کشور تحمیل می‌شود.

در دی‌ماه گذشته، طبق آمارهای بانک مرکزی نرخ تورم کالاهای اساسی به ۴۵ درصد و تورم تولید در کشور به ۷۰ درصد رسید. در معنای دیگر، آن بخش‌هایی که از یارانه برخوردار شدند، نتوانستند تورم کمتری را تجربه کنند. این فرایند به زیمبابوهای‌شدن اقتصاد ایران منجر می‌شود. اصرار بر یک تصمیم اشتباه، موجب خواهد شد فقط مردم کوچک و بازار آسیب ببینند. آنهایی که مسئول اصلی

اقتصاد

شکل‌گیری این فسادند، خودشان پشت این طرح هستند. افزایش قیمت ارز، اولین خدمت را به همین دسته می‌کند و به زبان طبقات متوسط به پایین جامعه می‌شود. متأسفانه در مجلس با نمایندگانی روبه‌رو هستیم که یا از سر نادانی حرف یارانه نقدی ارزی را پیش می‌کشند یا به سبب تعلقات خاطر به رانت‌خوران این موضوع را دنبال می‌کنند. در پی این اقدام، قیمت ارز به‌شدت افزایش می‌یابد. این همان هدفی است که دنبال می‌شود، اما با بهانه‌های دیگری، آن را صحنه‌سازی و ظاهرسازی می‌کنند.

چرا با گذشت چند ماه از این طرح و سیل انتقادات به آن، کماکان از زبان نمایندگان مجلس مطرح می‌شود؟

تأکید روی این خواسته، مصداق بارز تصدیق وجود فساد و عدم کنترل آن است، زیرا می‌خواهند با افزایش قیمت به تعبیر خودشان فساد را کنترل کنند. این اقدام دور معیوبی است که سال‌های‌سال آن را تکرار کردند با این بهانه که یارانه پنهان به ثروتمندان داده می‌شود؛ نمی‌توان با حفظ کانون‌های عفونی در اقتصاد کشور، به رفع عفونت در جامعه پرداخت. برندگان اصلی این اقدام، همان افرادی هستند که این فساد بزرگ را در اقتصاد کشور رقم زدند و بازندگان طبقات متوسط به پایین جامعه و تولیدکنندگان واقعی بودند. این مسئله مجدداً تکرار می‌شود، اما این‌بار از سوی نمایندگانی در مجلس که مشخص نیست منافع کدام دسته از مردم را دنبال می‌کنند؛ اراده جدی برای اجرائی‌شدن این اقدام وجود دارد. این فرایند به مهمی است که چرا مجلس و دولت به‌عنوان مسئولان سیاست‌گذاری اقتصادی کشور زمینه‌های بی‌ثباتی را در اقتصاد کلان کشور، فراهم می‌کنند؟

برسشی که هنوز پاسخی برای آن ارائه نشده است.

این بی‌ثباتی به چه بخش‌هایی سرایت خواهد کرد؟

عدم تعادل‌هایی که در بخش‌های دیگر به تبع اجرائی‌شدن چنین طرح‌هایی ایجاد می‌شود، بسیار هولناک است؛ به‌عنوان‌نمونه، دولت باید فقط ۱۸هزار میلیارد تومان یارانه خرید تضمینی گندم اضافه بپردازد؛ برای اینکه در غیر این‌صورت برای تولیدکننده داخلی اصلاً مقرون‌به‌صرفه نیست که گندم خود را به دولت بفروشد، بلکه می‌تواند به سبب تفاوت نرخ ارز داخلی و خارجی، آن را قاچاق کند یا در اقدامی دیگر احتکار کرده یا دیگر دست به تولید نمی‌زند.

متأسفانه عوامل تفکر نئولیبرالی ایران، در بخش‌های مختلف تصمیم‌گیری در کشور نفوذ کرده‌اند و افزایش نرخ ارز را توجیه می‌کنند. نکته آن است که عدم تعادل‌های متعدد دیگری، از جمله رشد جرم و جنایت در حوزه اجتماعی نیز در جامعه بروز خواهد کرد که مسئله مهم آنها، دولت و مجلس خواهند بود. آنچه نئولیبرال‌ها روی آن تأکید می‌کنند، آن است که از یارانه‌های پنهان، فقط گروه‌های ذی‌نفع برنده می‌شوند، درحالی‌که هر اقدامی که صورت بگیرد، گروه‌های ذی‌نفع و ثروتمند برنده خواهند شد. اکنون سه دهه است که چنین می‌گویند و هر‌بار هر تصمیمی که گرفته‌اند منجر به نفع همین گروه‌های ذی‌نفع شده است، زیرا برخی نمایندگان مجلس نمایندگان همین طیف هستند و نه نمایندگان مردم.

اثر چنین اقدامی روی بخش تولید چگونه است؟

این اقدام، نوعی اقدام ضدتولیدی است. اگر دولت و مجلس واقعاً به فکر تولید ملی در سال رونق تولید هستند و نه ریشه‌کن کردن آن، باید به همه کالاهایی که برای آنها ارز وارداتی اختصاص داده می‌شود، اما در داخل قابل تولید هستند، یارانه پرداخت شود. چرا مجلس و دولت به فکر آن نیستند که به‌جای تخصیص این ارز به واردات کالاهای اساسی مثل مرغ و محصولات کشاورزی دیگر، با صنوف تولیدی مربوطه به‌عنوان نهادهای مدنی بخش تولید در کشور، وارد عقد قرارداد شوند و دولت تضمین کند که از مورد نیاز نهادهای تولیدی آنها در تأمین کند و آنها نیز تضمین کنند که کالاهای خود را با قیمت‌های مشخص و معینی عرضه کنند. این اقدام، امکان‌پذیر است، اما عزمی برای تولید وجود ندارد و آنچه که در کشور ما به طور تاریخی و سنتی وجود داشته، سلطه سرمایه‌های تجاری و در سال‌های اخیر، سرمایه‌های مالی بر اقتصاد کشور بوده است.

یادداشت

رویکرد مشارکتی از برنامه تا عمل

مسعود امیرزاده . کشتگر منابع طبیعی

● نحوه حفاظت از منابع طبیعی یک کشور امری پرمناقشه است. هرکدام از رویکردهای متفاوتی که در این عرصه پیشنهاد می‌شود، نقاط قوت و ضعف خاص خودش را داشته و در میدان عمل با توفیقات و نیز ناکامی‌ها مواجه بوده است. از لحاظ تاریخی تا پیش از پیدایش دولت مدرن، به نوعی این خود جامعه و جوامع بومی بوده‌اند که این وظیفه را به عهده گرفته و البته پایداری و سلامت نسبی منابع طبیعی در آن دوران خود شاهدی بر موفقیت چنین رویکردی در زمانه خویش بوده است. از دهه ۴۰ بود که با ملی‌شدن عرصه‌ها شاهد تقویت نوعی رویکرد دولت‌محور در حفظ منابع طبیعی بودیم. در این رویکرد منابع طبیعی به‌عنوان کالایی عمومی و حفظ آن از وظایف حاکمیتی دولت مدرن تلقی می‌شود که اصل در آن اجرای «سیاست فرمان و کنترل» است. دولت واضح سیاست‌ها و برنامه‌ها و قوانین حافظ این عرصه و ناظر دقیق بر اجرا و عدم تخطی بر آن خواهد بود. مسلماً این رویکرد در بازبینی کارنامه خویش با نواقص و اشکالاتی جدی مواجه است که بحران‌های فزاینده و همه‌جانبه در حوزه‌های مختلف زیست و ناپایداری و فرسودگی جدی منابع طبیعی در کشور نمود عینی و غیرقابل انکار آن است. بخشی از این اشکالات ناشی از معایب ذاتی چنین رویکردی است، ولی بخش دیگر حاصل ناتوانی دولت‌هایی است که نتوانستند چنین وظیفه خطیری را به‌درستی به انجام رسانند. به‌طور خلاصه این رویکرد دچار آفات متعددی مانند مدیریت بخشی و غیرجامع و ناعادلانه، تقدم منافع سیاسی و اقتصادی دولت‌ها بر منابع طبیعی و قربانی آن کردن در هنگام ضرورت، ایجاد مرجعیت‌های انحصاری برای دولت، فقدان همکاری و گفت‌وگو میان تمامی ذی‌مخ‌لان، پراکنده‌گویی ابهام در قوانین و برقراری نظامات منجزی ناموزون با طبیعت یا واقعیات جامعه، پیدایش دوره‌های فتور قدرت سیاسی و ضعف بنیبه حاکمیتی در پیامد آن، ناکارآمدی‌ها در اجرا و نظام قضائی و کیفرسانی،

هزینه‌های بالای امر نظارت و حفاظت و برخورد‌های پرحادثه ناشی از آن است. همچنین مسائل مختلفی مانند فساد، خلق پایگاه‌های قدرتمند در بافت حاکمیت و پیدایش مناسبات رانت‌جویانه نیز از مسائلی است که چنین رویکردی را به چالش کشیده و با شکست مواجه می‌کند. شاید به همین دلایل با مسائل ناشی از ضعف مالی دولت و هزینه‌های اجتماعی آن بود که به نوعی رویکرد سوم یعنی رویکرد مشارکتی را مطرح کرده است. رویکرد مشارکتی می‌تواند برخی ضعف‌ها در رویکرد دولت‌محور را برطرف کند اما خود نیز نه از معایب ذاتی عاری بوده و نه امکان انحرافات جدی و بسیار خطرناک در آن منتفی است. بیش از هر چیز باید از مفاهیم ابهام‌زدایی کرد. مشارکت نیز از واژه‌هایی است که امکان برداشت‌های متفاوت و تفاسیر بسیار موسع در آن وجود دارد. به نظر اشتراک در برداشت از مفاهیم نخستین‌گام مهم در مشارکت است. جامعه و سیاست‌گذاران باید روی مرزهای مشخص و دقیقی از مشارکت توافق کنند. یکی از مهم‌ترین عناصر در همه رویکردها سه عنصر شفافیت، عدالت و نظارت است.

آیا دولت‌ها به‌عنوان متولیان امر حفاظت از منابع طبیعی که سهم کلانی در تخریب آنچه به امانت در نزد آنها بوده، داشته‌اند؟ متأسفانه عملاً جامعه از حق نظارت بر عملکرد دولت در این حوزه محروم بوده است. در این شرایط دولت‌ها به سهولت در اهداف سیاسی و اقتصادی و برنامه‌های توسعه‌ای، محیط زیست و منابع طبیعی را ذبح کرده و جامعه عملاً در حاشیه بوده است. بیش از هر چیز دولت‌ها باید حاضر به نظارت دقیق و شفاف و اجرای عدالت باشند. دولت باید با فرآینتی ضعف خود را خصوصاً در عرصه نظارت بنیبرسد. آیا با فرایند بیرون‌سپاری این نوع موارد شاهد نزول تصرفات دولتی هستیم. امکان نظارت دقیق و سالم و بازپس‌گیری و کیفر متخلفین وجود دارد؟ نقش دولت در فرایند و برنامه‌ریزی مشارکت چیست و آیا باز با مشارکتی دولت‌نوشته و تک‌نسخه‌ای مواجه هستیم؟ جوامع مختلف برحسب پیشینه‌های فرهنگی و داشته‌ته‌های اقلیمی متفاوت ظرفیت گوناگونی را برای چنین رویکردهایی نشان می‌دهند. این تفاوت‌ها در کجا مورد محاسبه واقع شده‌اند؟ همچنین مشارکت به‌عنوان امری خودانگیخته و جوشنی از بطن جامعه نقش مؤثر و پایدار خود را ایفا خواهد کرد و نسخه‌های دولتی معمولاً به شکل تمهیداً به فرصت توزیع منافع قلمداد می‌شود. مناسبات رانتی شکل‌گرفته و در حد سازمان‌یافتگی که در کشور وجود دارد، باعث خواهد شد گروه‌های هم‌سو و هم‌سود از فرصت‌های ایجادشده در این تغییر رویکردها و نقاط خالی‌مانده در غیاب حاکمیت سخت دولتی بهره برده و سرمایه‌های زیستی را تبدیل به منافع جوش افروز کنند. تجربه‌های تلخ در زمینه شوراباری روستایی که خود حاصل نگاه مشارکت‌جویانه بوده ولی عملاً تبدیل به بستر رانت‌خواری و فساد برای طبقه‌ای خاص شد یا مسائل مربوط به تعاونی‌ها و قبضه آن به‌وسیله عناصری از قدرت و ثروت، موجبات نگرانی برای تکرار وقایع پیشین در این حوزه است. متأسفانه ارزش‌ها و کارکردهای اکولوژیک عرصه‌های طبیعی و مناطق حفاظت‌شده نتهتأها برای جامعه که حتی برای دولت‌مردان ما به‌درستی تبیین و تعیین نشده است، بنابراین معیار در برخی موارد نقد امکان شوندگی این منابع است و باز به همین معیار بسیاری از ثروت‌های حیاتی بدون قیمت‌گذاری رایگان قلمداد شده و در پای پروژه بی‌حاصل و آمیخته به جهالت و فساد نابود شده‌اند.

ادامه در صفحه ۵

جدیدترین گزارش مرکز آمار ایران از شاخص قیمت مصرف‌کننده

تورم روستایی از تورم شهری پیشی گرفت

درصد رسیده و نرخ تورم نقطه‌ای کالاهای غیرخوراکی و خدمات نیز ۳۹٫۹ درصد بوده است.

وضعیت خانوارهای شهری

در بخشی از گزارش منتشرشده توسط مرکز آمار ایران به تورم خانوارهای شهری پرداخته شده است که طبق آن در ماه گذشته بیشترین افزایش تورم مربوط به خانوارهای شهری استان سیستان‌وبلوچستان با ۴٫۲ درصد و کمترین نرخ افزایش تورم نیز مربوط به خانوارهای شهری استان هرمزگان با ۰٫۲ درصد افزایش بوده است. در مجموع نیز تورم نقطه‌به‌نقطه خانوارهای شهری به عدد ۵۰٫۷ درصد رسیده است. بیشترین نرخ تورم نقطه‌به‌نقطه خانوارهای شهری نیز مربوط به استان بوشهر با عدد ۶۴٫۱ درصد بوده و کمترین آن نیز مربوط به خانوارهای شهری استان هرمزگان با نرخ ۴۲٫۴ درصد بوده است. نرخ تورم ۱۲ماهه منتهی به اردیبهشت ۹۸ برای خانوارهای شهری نیز به ۳۳٫۷ درصد رسیده است که بیشترین آن برای خانوارهای شهری استان سیستان‌وبلوچستان با ۴۰٫۳ درصد و کمترین آن مربوط به خانوارهای شهری استان هرمزگان با ۲۷٫۹ درصد بوده است. شکاف نرخ تورم ۱۲ماهه استان‌ها در اردیبهشت‌ماه نیز ۱۲٫۴ درصد بوده که نسبت به ماه قبل ۱٫۴ واحد درصد افزایش یافته.

طبق این گزارش، استان‌های بوشهر، کردستان، خراسان جنوبی، چهارمحال‌وبختیاری، خراسان شمالی، ایلام، کهگیلویه‌وبوییراحمد، سیستان‌وبلوچستان، لرستان و خوزستان ۱۰ استان با بیشترین تورم نقطه‌به‌نقطه و استان‌های هرمزگان، قم، اصفهان، فارس، البرز، کرمان، کرمانشاه، سمنان، همدان و تهران، ۱۰ استان با کمترین نرخ تورم نقطه‌به‌نقطه بوده‌اند که در این بین تنها هفت استان کرمانشاه، کرمان، البرز، فارس، اصفهان، قم و هرمزگان تورم نقطه‌به‌نقطه کمتر از ۵۰ درصد داشته‌اند. از سوی دیگر طبق جدول منتشرشده در این گزارش، تورم نقطه‌ای خوراکی‌ها، آشامیدنی‌ها و دخانیات در کل کشور به ۸۲٫۶

بیشترین تورم نقطه‌به‌نقطه	کمترین تورم نقطه‌به‌نقطه
بوشهر (۶۵٫۳)	هرمزگان (۳۹٫۹)
کردستان (۶۳٫۴)	قم (۴۴٫۹)
خراسان جنوبی (۶۳٫۳)	اصفهان (۴۵٫۹)
چهارمحال‌وبختیاری (۶۳٫۱)	فارس (۴۴٫۷)
سیستان‌وبلوچستان (۶۱٫۴)	سمنان (۴۵)
کردستان (۶۱٫۳)	کرمان (۴۵٫۹)
ایلام (۶۰٫۷)	البرز (۴۷٫۸)
کهگیلویه‌وبوییراحمد (۶۰٫۴)	همدان (۴۸٫۲)
خراسان شمالی (۵۹٫۵)	کرمانشاه (۴۸٫۶)
سیستان‌وبلوچستان (۶۲)	خراسان جنوبی (۶۵٫۸)

بیشترین نرخ تورم نقطه‌به‌نقطه مربوط به خانوارهای روستایی ایلام و کردستان (۷۰٫۵ درصد) و کمترین آن مربوط به استان هرمزگان با ۴۵٫۹ درصد بوده است. همچنین نرخ تورم ۱۲ماهه منتهی به اردیبهشت ۹۸ برای خانوارهای روستایی کشور به عدد ۳۷٫۱ درصد رسیده است که بیشترین نرخ تورم ۱۲ماهه خانوارهای روستایی مربوط به استان کردستان با ۴۴٫۶ درصد و کمترین آن مربوط به استان‌های هرمزگان و البرز با ۳۰٫۸ درصد بوده است. شکاف نرخ تورم ۱۲ماهه استان‌ها در اردیبهشت‌ماه نیز ۱۳٫۸ درصد بوده که نسبت به ماه قبل ۰٫۴ درصد افزایش نشان می‌دهد.

قیمت خوراکی‌ها

در گزارش دیگری که توسط مرکز آمار ایران منتشر شده، آخرین قیمت‌های اقلام خوراکی نیز مورد بررسی قرار گرفته که طبق آن در میان کالاهای خوراکی مورد بررسی، بیشترین افزایش قیمت مربوط به یاز با ۳۰٫۶ درصد افزایش قیمت نسبت به مدت مشابه سال قبل بوده است. کالاهای خوراکی دیگر مانند رب گوجه‌فرنگی، سیب‌زمینی، گوجه‌فرنگی، شکر و گوشت گاو یا گوساله نیز به‌ترتیب ۲۴٫۶، ۲۴٫۱، ۱۸٫۶، ۱۳٫۲ و ۱۲٫۹ درصد نسبت به مدت مشابه سال گذشته افزایش قیمت یافته‌اند. در میان کالاهایی که رشد قیمت کمی داشته‌اند نیز می‌توان به تخم‌مرغ ماشینی، عدس، برنج خارجی و لوبیاچیتی اشاره کرد که به‌ترتیب ۱۸٫۷، ۱۶٫۱ و ۳۰ درصد نسبت به مدت مشابه سال گذشته افزایش قیمت یافته‌اند. طبق این گزارش، بیشترین افزایش قیمت کالاهای اردیبهشت نسبت به فروردین نیز مربوط به قیمت قند و شکر به‌ترتیب با ۲۵٫۶ و ۲۵ درصد افزایش بوده است و بیشترین کاهش قیمت در این ماه نیز در قیمت پیاز، خیار و تخم‌مرغ ماشینی به‌ترتیب با ۱۸٫۳۳۴ و ۱۷٫۸ درصد کاهش اتفاق افتاده است.